

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2485/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.V.37.465/2025/2. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Czifra Károly ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt a Kúria Kfv.V.37.465/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszban kifogásolt ügy lényege a következő.
- [3] 2.1. A [...] Vármegyei Kormányhivatal mint ingatlan-nyilvántartási hatóság a 2024. november 4-én meghozott határozatával elutasította az indítványozó tulajdonjog bejegyzés iránti kérelmét. A hatóság indokai szerint az adásvételi szerződésben és a bejegyzési engedélyben, mindkét okiratban – az aláírásától eltérő időpontban – több szabálytalan javítás történt.
- [4] Az indítványozó a kormányhivatal határozatával szemben keresetet terjesztett elő, kérve annak megsemmisítését és az alperes kormányhivatal új eljárásra kötelezését, továbbá kérte perköltsége megállapítását. Álláspontja szerint az alperesi határozat a tényállást és az abból levont jogi következtetést illetően téves.
- [5] Az alperes kormányhivatal védiratában – a határozatában foglalt indokokkal egyezően – kérte a kereset elutasítását és perköltsége megtérítését. Indokai szerint az ingatlanügyi hatóságnak eljárása során minden esetben vizsgálnia kell az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: régi Inytv.) 32. § (2) bekezdés *d)* és *e)* pontjainak teljesülését.
- [6] 2.2. A Szegedi Törvényszék 2025. április 10-én meghozott és jogerős 6.K.700.065/2025/22. számú ítéletével elutasította az indítványozó felperes keresetét

a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján.

- [7] A Törvényszék indokai szerint a kereset alaptalan, az alperesi határozat a keresetben említett körben nem jogszabálysértő. A Törvényszék szerint abban a kérdésben kellett döntenie az indítványozó felperes keresete alapján, hogy az ingatlanügyi hatóságként eljáró alperes helyállóan állapította-e meg határozatában, hogy a benyújtott okiratok az utólagos javítások miatt bejegyzésre nem alkalmasak és megalapozottan utasította-e el a kérelmet a régi Inyvtv. 51. § (1) bekezdése alapján.
- [8] A Törvényszék rögzítette, hogy a biztonsági okmányon készült szerződéspéldányon és bejegyzési engedélyen az ügyvédjelölt által 2023. október 10-i keltezéssel az eladó képviselőjének beosztásában és képviseleti joga körében végzett javítások láthatók, továbbá rögzítette azt is, hogy a biztonsági okmányon készült szerződéspéldányon az ellenjegyzés dátumaként eredetileg feltüntetett dátum lefestésre került, majd a 2024. június 14-i dátum került elhelyezésre dátumbélyegzővel {vö. Törvényszék ítélet, Indokolás [28]}.
- [9] A Törvényszék szerint az ellenjegyzésben a javítás nem az okiratban történt javítással egyező módon történt, a javító személy a javítást nem dátumozta, bélyegzőjével és aláírásával nem látta el, egyszerűen átfestette {vö. Törvényszék ítélet, Indokolás [48]}. A Törvényszék indokai szerint, ha az ügyvédi ellenjegyzés törvényi feltételei nem állnak fenn maradéktalanul, akkor – a bírói gyakorlat alapján – az ellenjegyzés érvénytelen, amely nem pótolható hiányossága az okiratnak, ezért az a bejegyzés alapjául nem fogadható el {vö. Törvényszék ítélet, Indokolás [53]}.
- [10] A Törvényszék álláspontja szerint az ellenjegyzés kapcsán a javítás pontos mibenlétének, a javítást végző személyének és a javítás időpontjának feltüntetését nélkülöző, átfestéssel történő javítás nem fogadható el, lévén ily módon nem állapítható meg, hogy a javítást az ellenjegyzést végző jogi képviselő végezte-e az ellenjegyzéskor vagy valaki más az ellenjegyzést követően. A Törvényszék szerint a szabályszerű ellenjegyzés hiányában az okirat a régi Inyvtv. 32. § (2) bekezdés *d*) pontjában előírt alaki feltételeknek nem felel meg, ezért az okirat bejegyzésre nem alkalmas, hiánypótlásnak pedig a régi Inyvtv. 39. § (3) bekezdés *e*) pontja alapján nem lehetett helye {vö. Törvényszék ítélet, Indokolás [56]}.
- [11] 2.3. Az indítványozó a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be jogi képviselője útján, melyben elsődlegesen kérte a jogerős ítélet megváltoztatásával az alperesi határozat megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.
- [12] Az indítványozó a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pontjának *aa*) alpontjára és *b*) pontjára hivatkozással kérte.
- [13] Indokai szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *aa*) alpontja tekintetében a felsorolt jogszabályi rendelkezések – többek között a régi Inyvtv. 32. § (3) bekezdése, 51. § (1)

bekezdése – megsértése miatt indokoltnak tartotta a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének a biztosítását. A Kp. 118. § (1) bekezdés *b*) pontja körében pedig arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet az érvénytelenség mibenlétét eltérően állapítja meg az ítélkezési gyakorlathoz képest.

- [14] A Kúria a 2025. július 3-án meghozott Kúria Kfv.V.37.465/2025/2. számú végzésével megtagadta az indítványozó felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását.
- [15] A Kúria indokai szerint a befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót, ezért a befogadásról szóló döntés során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. A Kúria szerint önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a befogadást {vö. Kúria végzés, Indokolás [8]}.
- [16] A Kúria indokai szerint sem a jogerős ítélet, sem a felperes felülvizsgálati kérelme nem vetett fel olyan, az ügy érdemét adó elvi jelentőségű jogkérdést, amellyel kapcsolatban a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a befogadás indokolt lenne, vagy amelynek folytán a bírói joggyakorlat továbbfejlesztése szükséges lenne [Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *aa*) alpont].
- [17] A Kúria szerint a felülvizsgálati kérelemben az indítványozó csak általánosságban sorolta fel azokat a jogszabályi rendelkezéseket, amiket álláspontja szerint megsértett a jogerős ítélet, ez azonban önmagában nem elegendő a felülvizsgálati kérelme befogadáshoz. A Kúria szerint az indítványozó felülvizsgálati kérelmében részben olyan eljárási szabálysértésekre hivatkozott, amelyeket a hatósági eljárásra vonatkoztatott, míg a jogerős ítélettel kapcsolatban konkrét, a peres eljárás meghatározott tényeihez vagy eseményeihez kapcsolódó jogszabálysértést csak azzal kapcsolatban fogalmazott meg, hogy a Törvényszék a Kp. 2. § (4) bekezdése szerinti kereteken túlterjeszkedve pótolta az alperesi határozat hiányosságait, illetve nem teljesítette bizonyítási indítványát.
- [18] A Kúria szerint ugyanakkor a Törvényszék vizsgálta a keresetben állított, a hatósági eljárást érintő hibákra vonatkozó érvelést, ezt összevetette a határozatban foglaltakkal, és a rendelkezésére álló adatok, bizonyítékok értékelésével hozta meg döntését. Eljárása során olyan jogszabályi rendelkezéseket is áttekinthetett, amelyek a jogi álláspontja levezetéséhez szükségesek, de azokat nem tartalmazza a támadott határozat, a Kúria szerint ez azonban nem jelenti azt, hogy a Törvényszék ezzel túlterjeszkedett a bírósági felülvizsgálat keretein. A Kúria szerint továbbá az ítéletben a bizonyítási indítvány elutasítása is megfelelően indokolt, emellett pedig a Törvényszék eljárása nem vetett fel olyan jogi problémát, amely a Kúria elvi állásfoglalását igényelné {vö. Kúria végzése, Indokolás [20]}.
- [19] A Kúria szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés *b*) pont szerinti befogadási ok kapcsán a megjelölt két legfelsőbb bírósági döntés nem vehető figyelembe, figyelemmel a

bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 41/B. § (1) bekezdésére.

- [20] A Kúria szerint továbbá az indítványozó által hivatkozott Kfv.III.37.238/2020/5. számú kúriai eseti döntés kapcsán a felperes nem tett eleget indokolási kötelezettségének, ugyanis felülvizsgálati kérelmében csupán idézte a megjelölt döntést, azonban az ügyazonosságot és a jogkérdésben való eltérés mibenlétét semmilyen formában nem mutatta be. A Kúria szerint az indítványozó által hivatkozottaktól eltérően az érvénytelenség mibenléte nem is volt összevethető a perbeli esettel, a precedenshatározat szerint nem állapított meg érvénytelenséget a bíróság, mert a bejegyzés alapjául szolgáló okiratnak nem volt alaki hiányossága, az ellenjegyző ügyvéd pecsétjén volt pontatlanul feltüntetve az ügyvéd neve {vö. Kúria végzése, 6. oldal 3–4. bekezdései}.
- [21] 2.4. Ezt követően nyújtott be az indítványozó alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybírósághoz és indítványozta a Kúria Kfv.V.37.465/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [22] Álláspontja szerint a támadott döntések sértik a tulajdonhoz való jogát [Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés], a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát [XXVIII. cikk (1) bekezdés], valamint a jogorvoslathoz való jogát [XXVIII. cikk (7) bekezdés].
- [23] Az indítványozó szerint a Kúria eljárása – különösen a kifogásolt bírósági határozat [20] bekezdése – nem felel meg a tisztességes eljáráshoz való jog kívánalmainak, mert a Kúria a Kp. 118. § (2) bekezdése rendeltetésellenes alkalmazásával elzárta a felperest az érdemi jogorvoslat lehetőségétől. Álláspontja szerint a Kúria az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel össze nem egyeztethető, lényegében teljes egészében formai jellegű akadályt gördített a hatékony jogorvoslat elé, mikor közelebbről konkrétan meg nem határozott okból nem tartotta továbbfejlesztendőnek a joggyakorlatot a felülvizsgálattal felvetett kérdésben {vö. Indítvány, 7. oldal 2. bekezdés}.
- [24] Az indítványozó kifogásolta a kúriai végzésben foglalt azon indokokat, miszerint az általa megjelölt jogszabálysértések nem az ügy érdemére kihatóak és nem felelnek meg a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja szerinti feltételnek. Indokai szerint hiába jelölte meg a régi Inytv. 51. § (1) bekezdésének sérelmét, mint az ügy érdemére kiható jogszabálysértést.
- [25] Az indítványozó szerint a Kúria indokai nem felelnek meg az Alkotmánybíróság 7/2013. (III. 1.) AB határozatából következő alkotmányossági elvárásoknak, mert az ügy lényege szerint a joggyakorlat továbbfejlesztését épp az indokolta volna, hogy nincs támpontként szolgáló ítélkezési gyakorlat az ügyvédi ellenjegyzés szabályosságára, az okirat nyilvánvaló érvénytelenségére és a konkrét tényállás mikénti elbírálására vonatkozóan.
- [26] Álláspontja szerint a Kúria eljárása az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek sérelmét eredményezte, mert adekvát indokolás nélkül avagy önellentmondó

indokolással (tekintettel a régi Inyvtv. 51. §-al kapcsolatos Kúria általi megállapításokra) megfosztotta őt a jogorvoslat lehetőségétől egy olyan ügyben, ahol az irányadó tényállás méltán tartott számot a joggyakorlat fejlesztésére {vö. Indítvány, 7. oldal 2. bekezdés – 8. oldal, 1. bekezdés}.

- [27] Az indítványozó szerint a Kúria lényegében a Kp. 118. §-on túllépve jogot alkotott, holott az a bíróságok számára tiltott. Indokai szerint a Kúria arra hivatkozva zárja ki a Kp. 118. § (1) bekezdés *b*) pontja köréből a Legfelsőbb Bíróság döntéseit, hogy a Bszi. 41/B. § (1) bekezdésére hivatkozik és „precedenshatározat”-ként csak a Kúria 2012. január 1. után a BHGY-ban közzétett döntéseit ismeri el. Álláspontja szerint ugyanakkor a Bszi. 41/B. § (1) bekezdésének hatálya kizárólag a jogegységi eljárásra terjed ki {vö. Indítvány, 10. oldal, 3. bekezdés}.
- [28] Az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikkének megjelölt rendelkezései sérelmére tekintettel a tulajdonhoz való jog sérelmét is állította {vö. Indítvány 11. oldal, 4. bekezdés}.
- [29] Az indítványozó szerint továbbá a Kp. általános indokolásával és az abból következő jogalkotói szándékkal ellentétes az egyfokú bírósági eljárás azon szabálya, miszerint a felülvizsgálat befogadásáról egyáltalán döntení lehet. Álláspontja szerint emiatt a Kp. 118. §-a alaptörvény-ellenes, mert az az Alaptörvénybe ütköző módon korlátozza az állammal szemben álló jogorvoslathoz való jogát {vö.: Indítvány 2. oldal, 1–2. bekezdés; 10. oldal 2–3. bekezdések}.
- [30] Az indítványozó ezzel összefüggésben azt is állította, hogy a Kp. felülvizsgálatot érintő szabályozása diszfunkcionális, az abban foglaltak az eljárást nem előbbre viszik, hanem valójában a jogorvoslati jog korlátozását szolgálják. Emiatt szerinte a Kúria felelőssége még nagyobb és megnyugtató módon kell állást foglalnia arról, hogy a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból miért nem szükséges a joggyakorlat továbbfejlesztése {vö. Indítvány, 8. oldal 2–3. bekezdés}.
- [31] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [32] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdés szerinti hatvan napos határidőn belül terjesztette elő.
- [33] 3.2. Az Abtv. 27. §-a értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

- [34] Az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette, érintettsége felperesként fennáll a támadott kúriai döntéssel összefüggésben, a jogi képviselő meghatalmazását csatolta.
- [35] Az Alkotmánybíróság korábban már állást foglalt a tekintetben, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így a Kúria döntése megfelel az Abtv. 27. § (1) bekezdésben foglaltaknak, ezért alkotmányjogi panasszal támadható {vö. 3409/2025. (XII. 10.) AB végzés, Indokolás [15]}.
- [36] 3.3. Az indítvány a következők szerint eleget tett az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt követelményeknek.
- [37] Az indítvány megjelölte az indítványozó jogosultságát és az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés *a*) pont]; az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérte az Alkotmánybíróság eljárását. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c*) pont], valamint az Alaptörvény indítványozó szerint sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d*) pont].
- [38] Az indítványozó megjelölte az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolta, hogy a sérelmezett bírói döntések álláspontja szerint miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pont].
- [39] Az indítvány ugyanakkor nem tartalmaz kellő alapjogi indokolást a tulajdonhoz való jog sérelmével összefüggésben. Nem tartalmaz ugyanis olyan okfejtést, illetve nem mutatott rá olyan összefüggésre, amelyet az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálat tárgyává tudott volna tenni, az alkotmányjogi panasz ezért ebben a tekintetben nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontjában előírt feltételnek {3190/2024. (V. 17.) AB végzés, Indokolás [23]}
- [40] Az indítványozó továbbá kifejezett kérelmet terjesztett elő a támadott bírói döntés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f*) pont].
- [41] Ehhez képest az indítványozó hivatkozott a Kp. 118. §-ának alaptörvény-ellenességére is, ezzel összefüggésben azonban nem jelölte meg az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 26. § (1) bekezdés], valamint nem terjesztett elő kifejezett kérelmet a kifogásolt jogszabály megsemmisítésére. Következésképpen az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz ebben a tekintetben nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a*) és *f*) pontjában előírt feltételeknek.
- [42] 4. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi

jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát. E feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.

- [43] 4.1. Előrebocsátja az Alkotmánybíróság, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja. Az Alkotmánybíróság számos döntésében kifejtette, hogy: „a bíróságok ítéleteit [...] akkor bírálhatja felül, ha azok az Alaptörvény megsabta értelmezési tartományt megsértik, és ezáltal a bírói döntés alaptörvény-ellenes lesz” {3119/2015. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [22]; 3031/2016. (II. 23.) AB végzés, Indokolás [19]; 16/2016. (X. 20.) AB határozat, Indokolás [16]; 17/2016. (X. 20.) AB határozat, Indokolás [25]}.
- [44] „A bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz azonban nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének. [...] Egyébként az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]}. [...] A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]–[14]}.
- [45] Következésképpen a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköreihez tartozó szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [46] 4.2. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek sérelmét arra hivatkozással állította, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadhatósági vizsgálatával – adekvát indokolás nélkül, illetve önellentmondó indokolással – elzárta az érdemi jogorvoslat lehetőségétől. Indokai szerint a Kúria nem tartotta továbbfejlesztendőnek a joggyakorlatot a felülvizsgálattal felvetett kérdésben, miközben álláspontja szerint nincs támpontként szolgáló ítélkezési gyakorlat, továbbá
- [47] a Legfelsőbb Bíróság döntéseit tévesen a Bszi. 41/B. § (1) bekezdésére, a jogegységi eljárásra vonatkozó rendelkezés tartalmára hivatkozva nem tekintette precedenshatározatnak.
- [48] Az Alkotmánybíróság az indítvánnyal kapcsolatban rámutat arra, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolási kötelezettség alkotmányos követelményéből az fakad, hogy a

bíróság döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően köteles számot adni {lásd például: 3370/2023. (VII. 19.) AB végzés, Indokolás [27]}.

- [49] A „tisztesleges eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részére vonatkozó észrevételét kellő alapossággal megvizsgálja és ennek értékeléséről határozatában számot adjon” {7/2013. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [34]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik azonban a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozók szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {lásd például: 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Ezzel összefüggésben kiemelendő, hogy az Alkotmánybíróság csak azt értékelheti, hogy a bíróság a döntésében az eljárásban résztvevő feleknek az ügy érdemi részére vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálta-e, és értékelő tevékenységéről számot adott-e {lásd például: 3196/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [36]}.
- [50] Jelen ügyben pedig a rendelkezésre álló iratokból kitűnően a Kúria a döntése meghozatalát megalapozó szempontokat és indokokat kifejtette: ismertette az ügy előzményeit és a tényállást, az elsőfokú ítéletet, valamint a felülvizsgálati kérelem tartalmát, majd részletesen kifejtette, hogy – álláspontja szerint – miért nem teljesültek a befogadás a Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *aa*) és *ab*) alpontja, valamint *b*) pontja szerinti feltételei.
- [51] Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság továbbá utal arra, hogy „annak megítélése, hogy felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának előfeltételei fennállnak-e vagy sem, illetőleg a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásra alkalmas-e vagy sem, alapvetően nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó alkotmányossági, hanem az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül eső szakjogi-törvényértelmezési kérdés {lásd például: 3068/2023. (II. 16.) AB végzés, Indokolás [21]} mindaddig, amíg a Kúria a döntésének meghozatala során az Alaptörvény által biztosított értelmezési tartomány keretein belül maradva hozza meg döntését” {3246/2024. (VII. 5.) AB végzés, Indokolás [15]}.
- [52] Ehhez képest pedig az Alkotmánybíróság jelen ügyben nem azonosított olyan jogalkalmazást, amely az Alaptörvény által biztosított kereteit túllépte volna, ezzel felvetve a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [53] Következésképpen megállapította az Alkotmánybíróság, hogy az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek állított sérelme kapcsán valójában az ügyben meghozott – számára kedvezőtlen tartalmú – kúriai döntés megállapításainak tartalmi és nem alkotmányossági kritikáját fogalmazta meg, az általa megjelölt Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét az eljáró bíróság álláspontjától eltérő jogértelmezésének különbözőségéből vezette le (joggyakorlat továbbfejlesztésének indokoltsága). Ugyanakkor nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe a

jogalkalmazás egységének megteremtése, az az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése szerint a Kúria hatáskörébe tartozó jogegységi kérdésnek tekinthető {lásd hasonlóan: 3380/2024. (X. 18.) AB végzés, Indokolás [25]}.

- [54] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint pedig „[ön]magában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [55] 4.3. Az indítványban foglaltak kapcsán megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy a Kp. 99. § (1) bekezdése szerint az arra jogosult fellebbezéssel élhet „a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától (a továbbiakban: a Kúria közzétett határozata)” jogkérdésben való eltérésre hivatkozással. A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerint pedig a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az a „Kúria közzétett határozatától” jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.
- [56] 4.4. Ennélfogva megállapította az Alkotmánybíróság, hogy az indítvány egyik elemében sem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, következésképpen nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt.
- [57] 5. Ekként az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1)–(2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései szerint eljárva, az Abtv. 29. § bekezdésére tekintettel, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján – visszautasította.

Budapest, 2026. június 16.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró